

Illés Árpád (1908-1980)

Úton (Tájkép), 1978.

Tojástempera, vászon, 60x80 cm

Jelezve jobbra lent: Illés Á. 978.

Kiállítva:

- Illés Árpád legújabb műveiből válogatott kiállítás. Győri Műcsarnok. 1980. február 10. - március 1., katalógusszám: 4.
- Miskolci Galéria. 1980. november 30. - december 31., katalógus számozás nélkül, **reprodukálva**
- A Zsenyei Alkotótábor 10 éve. Szombathelyi Képtár. 1986. december 14. - 1987. január 11., katalógusszám: 6.
- Illés Árpád emlékkiállítás. Szombathelyi Képtár. 1991. április 30. - június 2., katalógusszám: 125.

Reprodukálva:

- Mezei Ottó: Rendhagyó modernség - Illés Árpád művészetéről. Kortárs 38. 1994. 1. : 47. oldal

Kikiáltási ár: 500 000 Ft

Festészetéről

Ösztönösen és tudatosan alkotó jelképekben gondolkodó elementáris erejű művész, aki a belső harmóniára, szépre törekszik. Alkotási folyamatában döntően fontos a szín, forma egysége. Sajátos jelképrendszere, motívumai vissza-visszatérnek: geometrikus és organikus formák: kulcs, csigavonal, szék, gyökér, teknősbéka, lábember, ufó és a többi groteszk figurák sokasága. *„Az ismeretlenből érkezett vendég”* című sorozata a rejtélyes emberalakok megjelenése sugárzó színekben, talán földönkívüli lények látogatása, vagy épp a Művész maga? A „Tojás”, mint az élet eredete, egy képciklus fő témája. Nonfigurális képei mögött ott a valóság, a természet, a meglévő dolgok variációja új viszonylatokat teremtve. Megélhetési munkái, a múzeumi kiállítás-rendezések közben gyűjtött élmények a régi korok művészetével, néprajzi tárgyakkal való kapcsolata jelentkezik festészetében. Művei gyakran zenehallgatás közben születnek, de inspirálta őt a magyar költészet, mint zenei anyag, közülük Kosztolányi Dezsőt, József Attilát, Weöres Sándor nevét említhetjük meg.

Festészetének legjelentősebb korszaka a 60-as, 70-es évekre tehető. Az itt kiállított *Úton (Tájkép) 1978.*, egy letisztult festői életmű vége-felé született alkotás. Az Őszejtek, tojások sárga formái az élet folytonosságával, szépségével kivilágítanak a kék, barna, fekete, vörös foltok közül. Élénk és komor színei a nehéz út örömeit, gyötrelmeit tárják elénk: a hideg-meleg színformák zárt kompozíciójában, a szigorú rend és a tökéletes harmónia jelenik meg.

„Benne az a legizgalmasabb, hogy ennek a festőnek rokonait - művészeti, eszmei -, felmenőit hiába keresnők. A magyar művészetben nyoma sincs az övéhez közelálló tendenciának, s az egyetemes modern művészetben sem volna könnyű előképeit kikutatni sematizálás nélkül. Illés egymaga külön iskolát képvisel. Alighanem követői sem lesznek, legfeljebb festői attitűdjének. Mindenesetre, akárhogyan forgatjuk is: Illés Árpád teljesítménye, a magyar művészettörténet hiányzó láncszemét pótolja-pótolja.”
Frank János katalógus szöveg. Budapest, Műcsarnok. 1980.

Számos egyéni és csoportos kiállításon vett részt (Budapest, Győr, Keszthely, Szentendre, Szeged, Szombathely, Debrecen, Balatonboglár, Bielefeld, Bremen, Wilhelmshafen, Berlin, Párizs, Varsó). Művei többek között a következő közgyűjteményekben található meg: Budapest, Magyar Nemzeti Galéria, Petőfi Irodalmi Múzeum, Színház és Filmművészeti Főiskola. Pécs, Janus Pannonius Múzeum, Győr, Xántus János Múzeum, Miskolc, Miskolci Galéria, London, Tate Gallery.

Illés Eszter

